

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – PA/trendtours Touristik GmbH

(Sprawa C-529/22)

(2022/C 441/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: PA

Druga strona postępowania: trendtours Touristik GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę 2001/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie imprez turystycznych”) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten przewiduje dodatkowe w stosunku do zawartego w art. 12 ust. 1 dyrektywy w sprawie imprez turystycznych prawo do rozwiązania umowy, którego skutki prawne występują tylko wtedy, gdy podróżny, składając oświadczenie o odstąpieniu od umowy, powoła się na niemożliwe do uniknięcia nadzwyczajne okoliczności występujące w miejscu docelowym lub w jego najbliższym sąsiedztwie, które w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub transport osób do miejsca docelowego?
- 2) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy w sprawie imprez turystycznych należy interpretować w ten sposób, że obowiązek poniesienia opłaty z tytułu odstąpienia od umowy występuje wtedy, gdy podróżny w swoim oświadczeniu o odstąpieniu od umowy nie podaje powodu i dopiero później uzasadnia odstąpienie od umowy prognozowanymi w momencie odstąpienia od umowy lub istniejącymi w momencie podróży niemożliwymi do uniknięcia nadzwyczajnymi okolicznościami występującymi w miejscu docelowym lub w jego najbliższym sąsiedztwie, które w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub transport osób do miejsca docelowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 326, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-523/17, Eleveté Invest Group i in./Komisja i SRB, wniesione w dniu 11 sierpnia 2022 r. przez Araceli García Fernández i in.

(Sprawa C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez, María Rosario Mari Juan Domingo (przedstawiciele: B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín i P. Marrodán Lázaro, abogados)

Druga strona postępowania: Eleveté Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Królestwo Hiszpanii, Banco Santander, SA

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- (i) przyjęcie złożonego odwołania, dołączonych do niego dokumentów i argumentów przytoczonych na jego poparcie oraz zapoznanie się z nimi;

- (ii) na podstawie art. 256 TFUE, art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i art. 170 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości:
- (a) uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w całości, a pomocniczo uchylenie tego wyroku w części w zakresie wskazanym w pkt III i IV odwołania;
 - (b) uwzględnienie żądań zgodnie z pkt 219 skargi;
 - (c) obciążenie SRB i Komisji Europejskiej kosztami postępowania przed Sądem;
 - (d) obciążenie SRB i Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania;
 - (e) z wyjątkiem kwot wynikających z niniejszego postępowania, powiększonych o odsetki za zwłokę dopiero od dnia wydania wyroku, podwyższenie wszystkich kwot należnych wnoszącym odwołanie o odsetki wyrównawcze naliczane od dnia 23 maja 2017 r. (lub pomocniczo od dnia 7 czerwca 2017 r.) do dnia wydania wyroku oraz o odsetki za zwłokę naliczane od dnia wydania wyroku
 - (f) przyznanie wnoszącym odwołanie dodatkowego środka ochrony prawnej, jaki sąd uzna za właściwy z prawnego punktu widzenia.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie kwestionują wyrok Sądu w odniesieniu do jego sentencji i jego wszystkich podstaw prawnych w związku z błędami w stosowaniu i wykładni prawa Unii, niewystarczającym i wewnątrznie sprzecznym uzasadnieniem, błędami w kwalifikacji okoliczności faktycznych, błędami w wynikających z nich skutkach prawnych oraz błędną oceną dowodów.

Na poparcie swoich żądań wnoszący odwołanie podnoszą cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010.

W części pierwszej zarzut pierwszy dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 806/2014 w odniesieniu do konieczności zapewnienia płynności, naruszenia obowiązku zachowania poufności oraz wykładni zasady dobrej administracji. W drugiej części zarzut ten dotyczy niewystarczającego uzasadnienia i błędnej wykładni art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 806/2014. W tym względzie wnoszący odwołanie podnoszą, że Banco Popular Español nie był niewypłacalny, a SRB dysponowała łagodniejszymi środkami. W trzeciej części zarzut ten dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 806/2014.

Zarzut drugi dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 20 rozporządzenia 806/2014. W tym względzie wnoszący odwołanie podnoszą błędy w stosowaniu i wykładni art. 20 ust. 1, 5, 7, 9, 10 i 11. Piąta część zarzutu drugiego dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania prawa dostępu do akt, jako że rozumowanie Sądu jest sprzeczne z postanowieniami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i Protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Część szósta zarzutu drugiego dotyczy naruszeń prawa w odniesieniu do oceny obowiązku uzasadnienia.

Zarzut trzeci dotyczy żądania odszkodowawczego w związku ze stwierdzeniem nieważności zaskarżonej decyzji wraz z potwierdzeniem skutków.

Zarzut czwarty dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania rozporządzenia 806/2014 w odniesieniu do żądania zapłaty odszkodowania tytułem odpowiedzialności pozaumownej niezależnej od skargi o stwierdzenie nieważności. Część pierwsza zarzutu czwartego zawiera analizę oczywistego błędu popełnionego przez Sąd przy wykładni motywu 116, art. 88 i 91 rozporządzenia 806/2014 oraz art. 339 TFUE poprzez zastosowanie znacznie niższego standardu ochrony, niż standard ustanowiony przez Unię w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Owa część pierwsza dotyczy również błędnej interpretacji i błędnego zastosowania rozporządzenia 806/2014 wbrew obowiązкови staranności. Wreszcie, część druga zarzutu czwartego dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 20 ust. 15 i 16 rozporządzenia 806/2014 oraz braku uzasadnionej odpowiedzi.

(¹) Dz.U. 2014, L 225, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 16 sierpnia 2022 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Baxter, pełnomocnik, P. Baker, QC, i T. Johnston, barrister)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie żądań przedstawionych przez Zjednoczone Królestwo przed Sądem;
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi pięć zarzutów:

Po pierwsze, jego zdaniem Sąd dopuścił się naruszenia prawa krajowego i prawa Unii, ponieważ przeinaczył okoliczności faktyczne sprawy i dokonał ich błędnej kwalifikacji prawnej, stwierdzając, że systemem stanowiącym ramy odniesienia były przepisy brytyjskie dotyczące CFC (controlled foreign companies – kontrolowanych spółek zagranicznych).

Po drugie, Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie orzekając, że przepisy brytyjskie dotyczące CFC przysparzały korzyści. To naruszenie prawa wynika z przeinaczeń i błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych sprawy w odniesieniu do roli, jaką w przepisach brytyjskich dotyczących CFC odgrywały funkcje decyzyjne i zarządcze (significant people functions, zwane dalej „SPF”), a także relacji między rozdziałami 5 i 9 [brytyjskiej ustawy podatkowej].

Po trzecie, Sąd naruszył prawo dokonując oceny celu i selektywności przepisy brytyjskie dotyczące CFC. W zaskarżonym wyroku dopuścił się on szeregu przeinaczeń i oczywistych błędów w rozumieniu roli odgrywanej przez SPF w przepisach brytyjskich dotyczących CFC oraz relacji między rozdziałami 5 i 9 [brytyjskiej ustawy podatkowej]. Nie zarejestrował on również istotnych elementów wystąpienia Zjednoczonego Królestwa na rozprawie i nie ustosunkował się do nich, naruszając w ten sposób obowiązek uzasadnienia.